

STATEMENT

Een nieuwe golf, tijd voor een nieuwe prioriteit: kinderen en jongeren

Datum: 26 oktober 2021

De herfst hangt in de lucht en dat zorgt voor groeiende stress over de stijgende coronacijfers. Het Overlegcomité wordt vandaag al vervroegd bijeengeroepen, op tafel liggen een verstrengde mondkemperplicht en een bredere toepassing van de coronapas. Maar her en der nemen lokale besturen ondertussen de vlucht vooruit en beslissen ze al extra verstrengingen toe te passen. De steden en gemeenten die nog geen extra maatregelen uitvaardigden, voelen dan weer de druk gevoelig verhogen om dat alsnog te doen.

Déjà-vu

Een déjà-vugevoel van jewelste dringt zich bij ons op, want een oude vrees wordt opnieuw realiteit. Waar in de ene gemeente algemene verstrengingen op tafel liggen, zien we in de andere dat specifieke maatregelen gericht op kinderen en jongeren worden ingevoerd, van massale testacties tot zelfs het opschorten van jeugdactiviteiten. Stomverbaasd lezen we hoe in krantenartikelen en argumenten van beleidsmakers kinderen weer steeds vaker als de motor van de pandemie worden bestempeld, terwijl heel wat experts dit tegenspreken. Er gaan weer stemmen op om de mondkemper in scholen opnieuw in te voeren. Dat terwijl kinderen en jongeren al sinds september terug naar school gaan en ze hun vrijetijdsactiviteiten al twee maanden volop opnieuw opnemen. Nochtans gingen de besmettingscijfers pas sinds de algemene afschaffing van de mondkemperplicht significant de hoogte in, gelijktijdig met het openen van alle activiteiten in de samenleving. Kinderen zijn overduidelijk niet de motor, hoogstens één van de katalysatoren. Dat de cijfers bij kinderen nu ook exponentieel stijgen is niet meer dan een logisch gevolg van het feit dat jongeren en kinderen als laatste aan bod kwamen voor vaccinatie – en daarbij is nog hoogst onzeker of de jongsten ooit gevaccineerd zullen (moeten) worden.

De strengste regels, de grootste impact

We mogen niet vergeten dat kinderen deze hele crisis met de strenge regels uit het pre-vaccinatietijdperk geconfronteerd werden en worden. Van zware quarantainemaatregelen in het onderwijs, klas- en schoolsluitingen, tot het opschorten of volledig stopzetten van hun vrijetijdsactiviteiten. Met de herfstvakantie voor de deur, een week die kinderen en jongeren net een belangrijk rustpunt en ademruimte moet geven, voelt ook het jeugdwerk de druk steeds groter worden. **De trieste realiteit is dat kinderen en jongeren nooit gespaard zijn geweest, alle goede bedoelingen ten spijt. En na 19 – we herhalen: né-gen-tien - maanden staat het welzijn van kinderen en jongeren nog altijd niet centraal.**

De impact van de coronamaatregelen het afgelopen anderhalf jaar is voor iedereen groot geweest, maar de effecten laten zich nog altijd het felst voelen bij kinderen en jongeren. In een levensfase die nooit meer terugkomt, waarin ze zich volop moeten kunnen ontplooiën, opgroeien, vriendschappen en relaties opbouwen, waarin ze gewoon jong moeten kunnen zijn, wordt het leven van kinderen en jongeren te snel en te vaak op pauze gezet. De schrijnende verhalen en signalen van kinderen, jongeren, jeugdwerkers, experts en academici zijn ondertussen niet meer te tellen. Al meer dan een jaar slaan experts, jeugdwerkers en pediaters alarm over de veel te hoge cijfers van depressies, leerachterstand, verontrustende thuissituaties, grensoverschrijdend gedrag tot zelfmoord(gedachten) bij kinderen en jongeren. Intussen heeft wetenschappelijk onderzoek duidelijk aangetoond dat de mentale problemen bij jongeren sinds de coronacrisis enorm gestegen zijn en verwachten wetenschappers dat de coronarichtlijnen ook een negatieve impact zullen hebben op langere termijn.

Voor volwassenen de “veilige vrijheid”, voor kinderen en jongeren...?

Al deze harde feiten en conclusies over de impact op kinderen en jongeren wegen nog veel te weinig door in de maatregelen, communicatie en keuzes die gemaakt worden door ministers en burgemeesters. **Het coronabeleid kiest voortdurend voor de (ondertussen gevaccineerde) volwassene. Terwijl politici al lang vóór de zomervakantie van 2020 beloofden het mentaal welzijn van kinderen en jongeren centraal te zetten.** Ondertussen stapelen de vragen zonder logisch antwoord zich op.

Want hoelang blijven we jonge kinderen massaal testen zonder dat ze zelf symptomen vertonen? Hoelang blijven we ze isoleren bij de minste besmettingen, waarbij ze amper ziek worden, om de gevaccineerde volwassenen – die ondertussen zelf vrijuit circuleren – te ‘beschermen’? Hoelang vinden we het aanvaardbaar dat we scholen sluiten, dat de leerachterstand toeneemt, dat vrijetijdsactiviteiten afgelast worden en we zo de ontwikkeling van kinderen en jongeren blijven hypothekeren? **Hoelang gaan we de vrijheid van volwassenen vooropstellen ten koste van kinderen en jongeren, nu de volwassenen allemaal de kans gekregen hebben om zich te laten vaccineren?**

Zet het welzijn van kinderen en jongeren centraal

Zoals alle golven hiervoor is deze besmettingsgolf een nieuwe kans om de prioriteiten scherp te stellen. **Om niet aan symptoombestrijding te doen en niet blindelings gekende maatregelen uit het verleden toe te passen, maar om een positieve keuze te maken vóór het welbevinden van kinderen en jongeren. Om niet alleen de volwassen bevolking, maar ook kinderen en jongeren als prioritaire doelgroep tegemoet te komen in de langetermijnstrategie uit de pandemie.**

Beste Overlegcomité, beleidsmakers en lokale besturen, mis deze kans niet. Ga niet voor regels die kinderen en jongeren treffen en weer maar eens laten opdraaien voor de veiligheid van volwassenen. Wees u bewust van de enorme negatieve impact van het afgelopen anderhalf jaar op het leven en de gezondheid van kinderen en jongeren.

We vragen daarom grote terughoudendheid om de bewegingsvrijheid van kinderen en jongeren verder in te perken, maar ook een zeer kritische blik ten aanzien van de huidige, vaak onlogische en nodeloos strenge maatregelen ten aanzien van kinderen en jongeren. Maak komaf met overdadige en onnodige teststrategieën, en vermijd zo ook onnodige isolatie. Trek een streep in het zand en maak er een essentiële strijd van om geen scholen te sluiten en geen vrijetijdsactiviteiten stop te zetten. Dit is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle beleidsniveaus.

Geef kinderen en jongeren eindelijk de levensnoodzakelijke ademruimte die ze zo hard verdienen.